

A sus religionem Christianam & fidem catholicam pertinaciter asseruit & dogmaticè
 zavit plures articulos, quorum XL V. huic paginæ duximus inserēdos, q̄ sequuntur.

ARTICVLI IOANNIS VVICLEFF.

- Substantia panis materialis, & similiter substantia uini materialis, manent in sacra
 mento altaris. I.
- Accidentia panis non manent sine subiecto in eodem sacramento. II.
- Christus nō est in eodē sacramento idēitice & realiter in ppria p̄sentia corporali. III.
- Si episcopus uel sacerdos est in peccato mortali, non ordinat, non conficit, non
 consecrat, non baptizat. IIII.
- Non est fundatum in euangelio, q̄ Christus missam ordinauerit. V.
- Deus debet obedire diabolo. VI.
- Si homo debite fuerit cōtritus, omnis cōfessio exterior est sibi supflua & inutilis. VII.
- Si papa sit p̄scitus & malus, & per consequens membrum diaboli, nō habet po
 testatem super fideles ab aliquo sibi datā, nisi forte à Cæsare. VIII.
- Post Urbanum sextum non est aliquis recipiendus in papam, sed ut uēdum est mo
 re Græcorum sub legibus proprijs. IX.
- Contra scripturam sacram est, q̄ uiri ecclesiastici habeant possessiones. X.
- Nullus p̄latus debet aliquem excommunicare, nisi prius sciat eum esse excom
 municatum à deo: & qui sic excommunicat, est hæreticus ex hoc uel ex cōmunicatus. XI.
- P̄latus excommunicans clericum qui appellauit ad regem uel ad concilium re
 gnī, eo ipso traditor est regis & regni. XII.
- Illi qui dimittunt p̄dicare siue audire uerbū dei propter excommunicationem
 hominū, sunt excommunicati, & in die iudicij traditores Christi habebuntur. XIII.
- Licet alicui diacono uel presbytero p̄dicare uerbum dei, absq̄ autoritate sedis
 apostolicæ uel episcopi catholici. XIII.
- Nullus est dominus ciuiliis, nullus est p̄latus, nullus est episcopus, dum est in pec
 cato mortali. XV.
- Domini temporales possunt ad arbitrium suū auferre bona t̄palia ab ecclesia, pos
 sessoris habitualiter delinquētibus, id est, ex habitu, nō solum actu delinquētibus. XVI.
- Populares possunt ad suum arbitrium dominos delinquentes corrigere. XVII.
- Decimæ sunt pure elemosynæ, & parochiani possunt propter peccata suorum
 p̄latorum ad libitum suum auferre eas. XVII.
- Speciales oratiōes applicatæ uni personæ per p̄latos uel religiosos, nō plus pro
 sunt eadem q̄ generales, cæteris paribus. XIX.
- Conferens elemosynam fratribus, est excommunicatus eo facto. XX.
- Si quis ingreditur religiōem priuatam qualemcunq̄, tam possessororū q̄ men
 dicantium, redditur ineptior & inhabilior ad obseruantiam mandatorum dei. XXI.
- Sancti instituentes religiones priuatas, sic instituendo peccauerunt. XXI.
- Religiosi uiuentes in religionibus priuatis, non sunt de religione Christiana. XXII.
- Fratres tenent p̄ labores manū uictū acquirere, & nō p̄ mendicitatē. Prima pars
 est scandalosa & p̄sumptuose asserta, p̄ quanto sic ḡnalter & indistincte loquit̄: &
 secunda erronea, p̄ quanto asserit mendicitatem fratris non licere. XXIII.
- Omnes sunt Simoniaci, qui se obligant orare p̄ alijs eis in t̄paliis subueniētibus. XXV.
- Oratio p̄sciti nulli ualet. XXVI.
- Omnia de necessitate absoluta eueniunt. XXVII.
- Confirmatio iuuenum, clericorum ordinatio, locorum consecratio, referuantur
 papæ & episcopis propter cupiditatem lucri temporalis & honoris. XXVIII.
- Vniuersitates, studia, collegia, graduatiōes & magisteria in eisdem, sunt uana gen
 tilitate introducta, & tantum profunt ecclesiæ sicut diabolus. XXX.
- Excōmunicatio papæ uel cuiuscūq̄ plati nō est timēda, ga est censura Antichristi. XXX.
- Peccant fundantes claustra, & ingredientes sunt uiri diabolici. XXXI.